

[Søren Hansen]

dansk kultur er vores eget matte øje, som Oehenschläger allerede skrev om, da han skrev Guldhornene.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg vil gerne starte med at sige, at kulturen har ingen grænser, ikke engang mod nord. Så sent som i går behandlede vi i Stockholm i Nordisk Råds Kulturudvalg, som jeg er medlem af, et forslag fra Grønland om at bygge et kulturhus i Nuuk. Det er derfor, jeg vil benytte lejligheden til at rette Folketingets partiers blik mod Grønland, mens sagen om kulturhuset er varm. Denne sag kan også få betydning for den danske kulturudveksling med udlandet. Kulturministeren er bekendt med sagen. Jeg har netop fået besked fra vores landsstyremedlem for kulturelle områder, at de har talt om sagen, da de mødtes sidste måned.

Lige siden vi begyndte at tale om bygning af et kulturhus i Grønland, har jeg af forskellige grunde været engageret i tanken. Der er det uheldige ved tanken, at man bl.a. med sideblik til Kulturhuset i Reykjavik kunne forledes til at tro, at bygningen af et kulturhus i Grønland er baseret på den velkendte talemåde: »Sådan et må vi også have i Grønland«. Sådan er det imidlertid ikke. De folketingsmedlemmer, som har været i Grønland og ved selvsyn har konstateret tilværelsen deroppe, vil nok give mig ret i, at der i det grønlandske samfund er behov for en sådan institution.

Som bekendt har det grønlandske samfund i løbet af en ganske kort periode gennemgået omfattende strukturændringer, ændringer, som har ført til en udtalt rodløshed. I den retning er den grønlandske kultur ikke gået ram forbi. Tværtimod er den voldsomme udvikling gået meget stærkt ud over den kulturelle grønlandske arv.

I bestræbelserne på at give det grønlandske hjemmestyre et indhold er det ikke mindst væsentligt, at vi som samfund har en fortid, som vi kan være stolte af. Vi lægger megen vægt på, at vi også udadtil såvel mod Øst som mod Vest kan understrege, at vi har en fortid, som er værd at mindes. Det nye grønlandske samfund skal så hurtigt som muligt finde en levemåde, som den grønlandske kultur kan bygge videre på.

Det er sådanne tanker, der gør det ønskeligt, at der bygges et kulturhus i Grønland. Planerne er som bekendt ikke så fremskredne. Det er

svært at sige, hvor meget mon det kommer til at koste med sådan en institution. Imidlertid har Grønlands hjemmestyre og Nuuk Kommune givet tilsagn om at betale 2/3 af anlægsudgifterne, ligesom Grønlands hjemmestyre og Nuuk Kommune har givet tilsagn om at betale driften af et sådant foretagende. Under disse omstændigheder synes opgaven ikke at blive en tung økonomisk byrde for Danmark, ej heller for de nordiske lande.

Det er på denne baggrund, jeg varmt kan anbefale over for Folketingets partier, at man går videre med ideen. Et enigt Danmark i Nordisk Råd om at anbefale et kulturhus i Nuuk må være et godt udgangspunkt under sessionen i Reykjavik i marts måned.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en velvillig modtagelse af redegørelsen. Der var forskellige holdninger, forskellige grader af begejstring. Der var også skeptikere; sådan er det jo. Men jeg er glad for den seriøse behandling, man har forsøgt at give redegørelsen. Det fortjener det emne, der er til debat. Det er jo et emne, som ikke slutter med debatten i dag i den almindelige meningsudveksling mellem Folketingets partier, men må holdes levende ikke blot i huset her, men i høj grad af de mange, som ud over det ganske land – såmænd også mange i udlandet – følger dette emne med interesse.

Jeg skal forsøge at give kommentarer til de enkelte ordførere til en række af de synspunkter, som har været fremme.

Hr. Jimmy Stahr var den første, og han fandt, at der i redegørelsen var få realiteter. Jeg forstod på hr. Søren Hansen, at han fulgte dette pænt op. Jeg mener, at de to udmærkede socialdemokratiske folketingsmedlemmer bør læse grundigere på redegørelsen. Naturligvis skal der være plads til andre synspunkter, initiativer, i debatten.

Hr. Jimmy Stahr siger, at på baggrund af den konference, der blev afholdt i Brandbjerg – og som jeg mener at vi ud fra et kulturpolitisk synspunkt har haft megen glæde af – har det ført til meget lidt. Jeg tror, hr. Jimmy Stahr sagde: kun et møde med Dansk Kunstnerråd.

Jeg er nødt til at sige, at denne konference i Brandbjerg faktisk har ført til meget mere. Jeg ser her bort fra, at der er kommet en udmærket rapport, som jeg har forstået giver anledning til